

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 9. listopadu 2018 v trestní věci **odsouzeného Martina N[redacted], nar. [redacted], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice**, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Krajského soudu Brno sp.zn. 52T 6/2008 ze dne 22.7.2008, z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedeného rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 31. 12. 2020 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon dvou třetin uloženého trestu) již uplynula. Rovněž uplynula lhůta 6 měsíců od právní moci posledního zamítavého rozhodnutí o podmíněném propuštění.

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z provedených důkazů má soud za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 2/3 uloženého trestu odnětí svobody. Je nepochybné, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel především z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, plní si stanovené programy zacházení ve všech bodech včetně speciálních výchovných aktivit, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 18x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičné polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky, ba naopak jeho chování je třeba vyzdvihnout, neboť takového chování dosahuje málokterý odsouzený.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajerová.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. Soud si je vědom skutečnosti, že odsouzený je poprvé ve výkonu trestu a že má pouhý jeden záznam v rejstříku trestu, rovněž si je vědom doporučujícího stanoviska Probační a mediační služby, nicméně povaha spáchané trestné činnosti vedla soud k potřebě nechat vypracovat na osobu odsouzeného znalecký posudek. A právě ze závěrů tohoto znaleckého posudku (znaleckých posudků) pramení obava soudu z možného dalšího selhání odsouzeného po podmíněném propuštění. Byť se ve znaleckých posudcích uvádí, že odsouzený netrpí žádnou duševní nemocí, ani poruchou, že z psychiatrického hlediska není pobyt na svobodě nebezpečný, zároveň z posudků vyplývá, že u odsouzeného nelze vyloučit riziko agresivního protispolečenského chování, nedošlo k výraznému posunu chápání jeho chování, za které byl odsouzen, a proto lze konstatovat, že riziko dalšího agresivního protispolečenského chování nelze vyloučit. Dále se v posudcích uvádí, že nedošlo ke změnám v postojích, seberegulaci, sebereflexi a náhledu. Nedošlo k osobnostní změně a je pravděpodobné opakování poruchových mechanismů. Pravděpodobnost recidivy je možná na stupnici výrazně nízká – nízká – možná – vysoká – a výrazně vysoká. Resocializace v době vyšetření ještě nesplnila plně svůj účel. S ohledem na tyto závěry dospěl soud k závěru, že riziko recidivy je u odsouzeného příliš vysoké, není splněna podmínka příznivé prognózy, a proto není možné přistoupit k podmíněnému propuštění odsouzeného, byť má jinak odsouzený vytvořeny poměrně výhodné podmínky pro život na svobodě v podobě zajištěného zaměstnání, podpory rodiny, a sociálního zázemí.

Jelikož nebyly splněny zákonné podmínky, musel soud žádost odsouzeného zamítnout.

P o u ě n í:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Kladně dne 9. listopadu 2018

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajarová.